

Tire og halvfemsindstyvende Møde.

Fredagen den 14de Mai Kl. 3^{1/2}.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: De tre Sager, der ere opførte paa Dagsordenen, ere jo, ſom ærede Medlemmer ville erindre fra forrige Mødes Slutning, alle opførte eventuelt, nemlig under Forudsætning af, at der fra Thingets Side ikke er Noget til Hinder for, at de foretages, ſkjøndt Forretningsordenens Frister ikke ere forløbne. Hvis Ingen vil udtale ſig derom eller begjærer Afstemning, vil jeg betragte Thingets Samtykke til ſamtlige Sagers Foretagelse ſom givet under Et. (Ophold). Det er ſaaledes givet.

I Genhold hertil gif man alſaa til den første Sag paa Dagsordenen, ſom var:

Eneſte Behandling af Forſlag til Beſlutning om den af Statsrevisionen til Rigsdagen afgivne Betænkning angaaende Statsregniſtabet for Finantsaaret 1872—73.

(2den Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 6354—55; Forſlaget til Beſlutning i Tillæg C. Sp. 901—2; Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 1479—80).

Foruden det i Udvalgets Erklæring ſtillede Ændringsforſlag var der ikke fremkommet noget ſaadant; det ſtillede Ændringsforſlag fattes under Forhandling.

Ordføreren (Falleſen): Det vil erindres, at da denne Sag var til 1ſte Behandling i Landſtthinget for noget over 5 Maanedes ſiden, blev det enſtemmigt vedtaget i Poſt 4 af Statsrevisionens Indſtillinger at indſætte Ordet „vedvarende“, ſaaledes at denne Poſt kom til at lyde ſaaledes: „Marineministeren opfordres til vedvarende at have ſin ſærlige Opmærksomhed henvendt paa Værftets Tilſtand“. Denne Indſtilling blev vedtagen af Landſtthinget med et temmelig ſtort Flertal, under den Forudsætning, at man til 2den Behandling ſkulde finde en Redaktion, der paa en noget heldigere Maade udtrykte den ſamme Tanke. Den Redaktion, man da enedes om, var følgende: „Med Ærerkjendelse af Marineministeriets Beſtræbelſer for at forebygge Gjentagelse af tidligere Uordener paa Værftet anbefales dettes Styrelſe og Forretningsgang til Miniſterens vedvarende Opmærksomhed“. Om dette Forſlag udtalte den Statsrevisor, ſom Sagen nærmest angik — jeg erindrer ikke Ordene, men jeg tror, og han vil maaffe ſelv bekræfte det, at hans Udtalelſe var omtrent ſaaledes — at, da Statsrevisionen i

ſin Betænkning paa mange Steder havde udtalt ſin Paakjendelse af Miniſterens Beſtræbelſer, kunde han for ſit Bedkommende ikke have Noget imod, at en Udtalelſe heraf optoges i Indſtillingen, og at der i det Hele ſlet ikke forelaa Noget, ſom kunde bevæge ham til at modsætte ſig den foreſlaaede Afſtattelse. Omtrent ſaaledes tror jeg, at det ærede Medlem udtalte ſig. Med andre Ord, den Statsrevisor, ſom det nærmest angik, havde Intet imod, at Indſtillingen fik den da foreſlaaede Form, og Landſtthinget vedtog den med ſtort Flertal. Naar der ſtaar, at den vedtoges med 63 Stemmer imod 10, er det ſelvfølger en Trykfeil, men det vedtoges i alt ſeld imod 10 Stemmer. Der er nu i det andet Thing foregaaet den Forandring, at den første Del af Indſtillingen er ſalden bort, og at Statsrevisionens oprindelige Indſtilling er vedtagen, uden at det af Landſtthinget indſatte Ord „vedvarende“ er optaget deri. Det vilde ſelvfølger have været Udvalgets Op-gave, hvis der i den af Folkethingets Udvalg afgivne Erklæring havde foreligget noget ſomhelſt Moment i ſaa Henſeende, med det Henſyn, ſom det ene Thing utvilsomt ſkylder det andet, at tage det under nøie Overveielſe og derefter at afgive Erklæring derover til Landſtthinget. Der er imidlertid efter Udvalgets Opſtattelse ſlet Intet, ſom tyder paa, at der kan være nogen Opfordring til for Landſtthingets Bedkommende at forandre den en Gang vedtagne Beſlutning, og Udvalget har derfor, da det ikke har ſet, at der er fremkommet Noget derimod, troet at maatte indſtille til Thinget, at det vender tilbage til ſin oprindelige Beſlutning.

Fischer: De Ord, hvoraf jeg har betjent mig ved denne Sags tidligere Behandling, ſtaa mig i Dieblidet ikke i ſtrikt Mende, men jeg har viſtnok udtalt Noget, der i Meningen i det Mindſte meget nær falder ſammen med, hvad der nylig blev angivet af den ærede Ordfører. Min Betragtning af det Forſlag til en forandret Afſtattelse af dette ene Indſtillingspunkt angaaende Marineministeriet, var den, at det i Birkeligheden var ligegyldigt, hvad man vedtog, idet nemlig den Tanke, Statsrevisionen har villet føre frem i ſin Indſtilling, ikke i det Veſentlige er forſkjellig fra, hvad Udvalgsindſtillingen udtaler. Det Samme faſtholder jeg endnu; men deri finder jeg netop en Grund til nu at opfaſte det Spørgsmaal, om det dog ſkulde være rigtig at forhale denne Sags Afgjørelſe ved i det ſidſte Øjeblik at foretage en Forandring, der umuliggjør Sagens Tilendbringelse i denne Samling. Den Indſtilling angaaende Marineministeriet, der her omhandles, henviſer jo, ſom det vil være i ærede Medlemmers Erindring, til en gjennem flere Aar gaaende Underſøgelse af viſſe Tilſtande ved Værftet. Statsrevisionen har ment, at der nu var Grund til at afſlutte diſſe Underſøgelſer og afſlutte dem ved en Udtalelſe ſom den,